

3. V prípade kladnej odpovede na druhú otázku:

Je v práve Únie stanovené, aký okamih je pri rozhodovaní o žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodujúci na určenie toho, či je ešte možné opätovne otvoriť konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené, alebo sa táto otázka riadi len vnútroštátnym právom?

4. V prípade, ak na tretiu otázku treba odpovedať v tom zmysle, že právo Únie obsahuje zodpovedajúce ustanovenia:

Aký okamih je podľa ustanovení práva Únie pri rozhodovaní o žiadosti o medzinárodnú ochranu rozhodujúci na určenie toho, či je ešte možné opätovne otvoriť konanie o azyle, ktoré bolo predtým v inom členskom štáte zastavené?

(¹) Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu, ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

(²) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2013/32/EÚ z 26. júna 2013 o spoločných konaniach o poskytovaní a odnímaní medzinárodnej ochrany (Ú. v. EÚ L 180, 2013, s. 60).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Verwaltungsgerichtshof (Rakúsko) 4. apríla 2023 – Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

(Vec C-217/23, Laghman (¹))

(2023/C 261/11)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Verwaltungsgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Ďalší účastník konania: A N

Prejudiciálne otázky

1. Má sa výraz „táto skupina má jednoznačnú identitu v príslušnej krajine, pretože je vnímaná ako odlišná od okolitej spoločnosti“ uvedený v článku 10 ods. 1 písm. d) smernice 2011/95/EÚ (²) vykladať tak, že v predmetnej krajine má skupina jednoznačnú identitu iba v prípade, keď ju okolitá spoločnosť vníma ako odlišnú, alebo je potrebné, aby sa existencia „jednoznačnej identity“ posúdila samostatne a nezávisle od otázky, či okolitá spoločnosť vníma skupinu ako odlišnú?

Keď treba podľa odpovede na prvú otázku existenciu „jednoznačnej identity“ posúdiť samostatne:

2. Podľa akých kritérií treba posúdiť existenciu „jednoznačnej identity“ v zmysle článku 10 ods.1 písm. d) smernice 2011/95/EÚ?

Bez ohľadu na odpovede na prvú a druhú otázku:

3. Treba pri posúdení, či je skupina v zmysle článku 10 ods. 1 písm. d) smernice 2011/95/EÚ vnímaná ako odlišná „od okolitej spoločnosti“, vychádzať z pohľadu prenasledovateľa, alebo spoločnosti ako celku, alebo podstatnej časti spoločnosti krajiny alebo časti krajiny?

4. Podľa akých kritérií sa riadi posúdenie, či je v zmysle článku 10 ods. 1 písm. d) smernice 2011/95/EÚ skupina vnímaná ako „odlišná“?

⁽¹⁾ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu, ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

⁽²⁾ Smernica európskeho parlamentu a Rady z 13. decembra 2011 o normách pre oprávnenie štátnych príslušníkov tretej krajiny alebo osôb bez štátneho občianstva mať postavenie medzinárodnej ochrany, o jednotnom postavení utečencov alebo osôb oprávnených na doplnkovú ochranu a o obsahu poskytovanej ochrany (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 337, 2011, s. 9).

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel București (Rumunsko) 5. apríla 2023 – trestné konanie proti Ș.C.F. a H.F.I.

(Vec C-219/23, Duda (¹))

(2023/C 261/12)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel București.

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Obvinení: Ș.C.F., H.F.I.

Účastník občianskoprávneho konania: Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene

Zodpovedný za náhradu škody: H.A. SRL

Za účasti: Ministerul public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție

Prejudiciálna otázka

Majú sa článok 325 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článok 2 ods. 1 Dohovoru o ochrane finančných záujmov Európskych spoločností (²), vypracovaného na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii, v spojení s článkom 49 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave premlčania trestnej zodpovednosti, vyplývajúcej z uplatnenia vnútroštátneho štandardu ochrany základných práv v súlade s rozhodnutiami Curtea Constituțională (Ústavný súd, Rumunsko), pokiaľ ide o zásadu zákonnosti trestných činov a trestov, ktorá ukladá vnútroštátnym súdom povinnosť uplatniť v prejednávanej veci na základe zásady *mitior lex* pravidlo týkajúce sa prerušenia premlčacej lehoty ako pravidlo trestného práva hmotného, [účinné] po tom, čo nastali skutkové okolnosti sporu vo veci samej, a ktoré v súlade s nálezmi ústavného súdu stanovuje neprerušenie plynutia premlčacej lehoty, zatiaľ čo pravidlo účinné v čase skutkových okolností sporu vo veci samej, ktoré predchádzalo týmto nálezom, jasne, presne, predvídateľne a dostupne upravovalo prípady prerušenia plynutia premlčacej lehoty, v prípade ktorých osobitná premlčacia lehota neuplynula, pričom uplatnenie tejto vnútroštátnej právnej úpravy môže ohroziť prednosť, jednotnosť a účinnosť práva Únie a zabrániť účinnému a odstrašujúcemu sankcionovaniu trestných činov závažných podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Únie, a majú sa uvedené ustanovenia vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnym súdom ukladajú povinnosť neuplatniť túto vnútroštátnu právnu úpravu v rámci trestných konaní, ktorých predmetom sú takéto trestné činy, ak jej uplatnenie spôsobuje vyššie uvedené účinky a uplatniť, pokiaľ ide o prerušenie plynutia premlčacej lehoty, právnu normu s jasným, presným, predvídateľným a dostupným obsahom účinnú v čase skutkových okolností, ktoré bráni vzniku týchto účinkov?

⁽¹⁾ Názov tejto veci je fiktívny. Nezodpovedá skutočnému menu ani názvu žiadneho z účastníkov konania.

⁽²⁾ Ú. v. ES C 316, 1995, s. 49; Mim. vyd. 19/001, s. 9.